

ORZECZENIE
WYŻSZEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Warszawa, dnia 19 września 2019 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP

w następującym składzie:

Przewodniczący składu - doradca podatkowy – Sędzia Michał Kłós

Członek składu - doradca podatkowy – Sędzia Urszula Byczkowska

Członek składu - doradca podatkowy – Sędzia Iwona Skrok

Protokolant - Karolina Żebrowska

po rozpoznaniu, na rozprawie w dniu 19 września 2019 roku, odwołania Obwinionego Pana ... doradcy podatkowego nr wpisu od orzeczenia Śląskiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Katowicach z dnia 6 lutego 2019 r. w sprawie o sygn. akt SD 310/18, o naruszenie art. 36 pkt 1, pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j.: Dz. U. z 2019 r., poz. 283, dalej: Ustawa o doradztwie podatkowym) w zw. z art. 4 ust. 2 oraz art. 11 d ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych, poprzez niewywiązywanie się z obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych w okresie rozliczeniowym 2015 – 2016,

1. na podstawie art. 437 § 1 ustawy z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1987 ze zm., dalej: k.p.k.), w związku z art. 438 pkt 4 k.p.k. w związku z art. 79 Ustawy o doradztwie podatkowym zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym wymierza Obwinionemu karę upomnienia,
2. utrzymuje w mocy orzeczenie Śląskiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Katowicach w pozostałym zakresie,
3. kosztami postępowania obciąża Krajową Izbę Doradców Podatkowych.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

UZASADNIENIE

Wyższy Sąd Dyscyplinarny rozpoznał sprawę przeciwko doradcy podatkowemu Panu ... nr wpisu (dalej: Obwiniony), obwinionego o czyn polegający na nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem, poprzez naruszenie art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym, w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych (dalej: Zasad Etyki), poprzez niewykonanie obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych w okresie rozliczeniowym 2015 – 2016.

W dniu 4 lipca 2018 roku Rzecznik Dyscyplinarny KIDP skierował do Śląskiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Katowicach wniosek o ukaranie Obwinionego karą nagany za czyn polegający na niewykonaniu obowiązku zawodowego podnoszenia kwalifikacji w okresie rozliczeniowym 2015 – 2016. Wniosek uzasadniono tym, że po zweryfikowaniu zdobytych punktów kwalifikacji zawodowych w danym okresie rozliczeniowym stwierdzono, że doradca podatkowy takich punktów w ogóle nie uzyskał. Z informacji przedstawionych przez Rzecznika Dyscyplinarnego wynika, iż Obwiniony w toku postępowania wyjaśniającego nie złożył żadnych wyjaśnień.

Na rozprawie przed Śląskim Oddziałem Zamiejscowym Sądu Dyscyplinarnego w Katowicach w dniu 6 lutego 2019 r. w mowie końcowej Rzecznik Dyscyplinarny zmienił wniosek w zakresie wnioskowanej kary dla Obwinionego i wniósł o orzeczenie wobec Obwinionego „kary pozbawienia wykonywania zawodu” argumentując żądanie „ignoranckim podejściem do zasad korporacyjnych oraz brakiem znajomości przepisów o doradztwie podatkowym” (Protokół rozprawy karta nr 35 akt sprawy SD 310/18). Orzeczeniem o sygn. SD 310/18 z dnia 6 lutego 2019 r. Śląski Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Katowicach uznał Obwinionego winnym zarzucanego mu czynu tj. naruszenia przepisu art. 36 pkt 1, pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym, w związku z art. 4 ust. 2 oraz art. 11d ust 2 Zasad Etyki oraz wymierzył mu karę pozbawienia prawa wykonywania zawodu, na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 4 ustawy o doradztwie podatkowym.

Uzasadniając powyższe orzeczenie Śląski Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Katowicach uznał za udowodnione, iż Obwiniony nie podnosił kwalifikacji w sposób, który obowiązuje członków samorządu doradców podatkowych. W okresie 2015 – 2016 Obwiniony był zobowiązany uzyskać łącznie 32 punkty kwalifikacyjne (w tym co najmniej 8 punktów za każde z tych lat), jednak żadnych punktów nie uzyskał. Ostatecznie Sąd ukarał Obwinionego karą pozbawienia prawa wykonywania zawodu.

Pismem z dnia 17 kwietnia 2019 r. Obwiniony złożył odwołanie od wyroku Sądu Dyscyplinarnego nie zgadzając się z wymierzoną karą oraz zarzucił orzeczeniu Śląskiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Katowicach niewspółmierność zastosowanej kary w stosunku do popełnionego naruszenia przepisów. W ww. piśmie Obwiniony wskazał m.in., że podnosi swoje kwalifikacje poprzez samokształcenie, korzystanie ze szkoleń i konferencji organizowanych przede wszystkim przez urzędy skarbowe, natomiast nie zgadza się z formułą odpłatnych szkoleń organizowanych przez Krajową Izbę Doradców

Podatkowych uznając je za dodatkowe obciążenie finansowe. Obwiniony wniósł o uchylenie orzeczenia Śląskiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Katowicach i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Rozpoznając niniejszą sprawę Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych zważył, co następuje.

Orzeczenie Śląskiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Katowicach zasadniczo odpowiada prawu, a zarzuty podniesione przez Obwinionego w odwołaniu jedynie częściowo zasługują na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutów Obwinionego przedstawionych w Odwołaniu oraz argumentacji, że orzeczona kara pozbawienia prawa wykonywania zawodu jest zbyt wysoka, Sąd zważył co następuje.

Należy mieć na uwadze, że stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych jest jednym z podstawowych obowiązków nałożonych na doradców podatkowych. Ma on na celu zapewnienie należytej staranności w wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego przez osoby wykonujące zawód zaufania publicznego. Zasady Etyki określają w tym zakresie pewne mierzalne minimum – stąd konieczność przedłożenia przez doradców podatkowych dowodów odbycia kształcenia w określonych precyzyjnie punktowanych formach. Nie wyklucza to jednocześnie możliwości, a nawet obowiązku bieżącego podnoszenia kwalifikacji zawodowych również w innych formach, w tym samokształcenia.

Mając powyższe na uwadze, a także dostępność stosownych informacji dla doradców podatkowych w kwestii obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych, należy stanowisko Obwinionego ocenić jednoznacznie negatywnie. Możliwość pozyskania punktów przewidziana jest w bardzo różnorodnych i mało obciążających formach (również nieodpłatnie w ramach samorządu doradców podatkowych, w tym nawet w formie e-learningów, czy też w formie szkoleń realizowanych poza samorządem doradców podatkowych), co więcej doradca podatkowy ma możliwość pozyskiwania punktów w okresie dwóch lat, co nie jest nadmiernie uciążliwym obowiązkiem.

Doradca podatkowy ma obowiązek stale ponosić swoje kwalifikacje w formach wynikających z przyjętych Zasad Etyki. Formy te w żadnej mierze nie ograniczają zdobywania wiedzy przez doradcę podatkowego, zwłaszcza gdy szkolenia nie są wystarczające dla wykonywania zawodu doradcy lub nie odpowiadają oczekiwaniom doradcy. Formy wynikające z Zasad Etyki oraz przyjęty system zdobywania punktów za uczestnictwo w szkoleniu wyznaczają jedynie minimum dla wypełnienia wynikającego z ustawy obowiązku dokończenia się.

Realizacja obowiązku pozyskania odpowiedniej liczby punktów w danym okresie rozliczeniowym bez wątpienia spoczywa na doradcy podatkowym.

Sąd wziął pod uwagę także inne okoliczności mające wpływ na możliwość wypełniania obowiązków szkoleniowych przez doradców podatkowych – przykładowo w formie bezpłatnych szkoleń e-learningowych – z których Obwiniony nie skorzystał.

Sąd nie uznał argumentacji przedstawionej przez Rzecznika Dyscyplinarnego na rozprawie przed Śląskim Oddziałem Zamiejscowym Sądu Dyscyplinarnego w Katowicach w dniu 6 lutego 2019 r., który w mowie końcowej zmienił wniosek w zakresie wnioskowanej kary dla Obwinionego i wniósł o orzeczenie wobec Obwinionego „kary pozbawienia wykonywania zawodu” argumentując żądanie „ignoranckim podejściem do zasad korporacyjnych oraz brakiem znajomości przepisów o doradztwie podatkowym” jako przesłanki odpowiedzialności Obwinionego w rozpatrywanej sprawie. Rzecznik Dyscyplinarny nie wskazał w jaki sposób ww. podejście oraz brak znajomości przepisów wpłynęło na niewypełnienie przez Obwinionego obowiązku szkoleniowego, jak również nie rozszerzył wniosku o ukaranie Obwinionego o czyny mogące rodzić odpowiedzialność dyscyplinarną, a polegające np. na „ignoranckim podejściu do zasad korporacyjnych”. Argumentacja ta nie mogła (w tej części) stanowić podstawy do orzekania przez Sąd I instancji w zakresie odpowiedzialności z tytułu niewypełnienia przez Obwinionego obowiązku szkoleniowego.

Reasumując, w toku postępowania Obwiniony nie wykazał, iż sprostął obowiązkowi stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Z uwagi m.in. na fakt, że czyn będący przedmiotem postępowania jest pierwszym znanym Sądowi czynem skutkującym wszczęciem postępowania dyscyplinarnego wobec Obwinionego w jego długoletniej historii wykonywania zawodu doradcy podatkowego to, w ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego wymierzona kara pozbawienia prawa wykonywania zawodu jest niewspółmierna do wagi oraz okoliczności popełnionego czynu, zatem w tym zakresie orzeczenie zostało uchylone i zmieniono wymiar kary na karę upomnienia.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 616 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz § 39 Regulaminu Sądów Dyscyplinarnych stanowiących Załącznik do Uchwały Krajowej Rady Doradców Podatkowych nr 1462/2003.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Pouczenie:

Od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przysługuje stronom odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania Obwinionego sądu apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, t.j.: Dz. U. z 2019 r., poz. 283).